

FÆLLES SKAB

· zine 002 · 07.06.2019 ·

ØKØKØN

ØkoKøn zine 002

Layout: Marie Vahl

Trykt af: Frederiksberg Bogtrykkeri på 100 %
genbrugspapir

1. udgave juni 2019

ISBN 978-87-93536-55-5 (trykt udgave)

ISBN 978-87-93536-56-2 (digital udgave, pdf)

Udgivet af NOAHs Forlag 2019

Ansvarshavende redaktion: NOAH ØkoKøn

Zinet findes i hel tekst på

www.noah.dk/materialer/okokon-zine-002

Trykte eksemplarer kan bestilles på

noah@noah.dk eller telefon 35 36 12 12, pris

30 kr. + forsendelse

Citeres som: ØkoKøn zine 002

NOAH Friends of the Earth

Nørrebrogade 39, 1. tv.

2200 København N.

Telefon: 35 36 12 12.

noah@noah.dk

www.noah.dk

www.facebook.com/miljoeretfaerdighed

@noah.dk

· zine 002 · 07.06.2019

ØKOKØN

Hvem er vi?

Kvinder og queer-personer er de mest udsatte grupper for klimaforandringerne. Det skyldes en generel skævvridning i rettigheder og adgang til ressourcer. Samtidig går queer-personer og kvinder forrest i kampen for klima- og miljøretfærdighed.

Kønsretfærdighed og miljøretfærdighed er uadskilleligt. Den måde, vi anskuer naturen på, er dybt integreret med vores forståelse af køn og kroppe. Mennesket er blevet adskilt fra naturen, og vores kroppe er blevet tingsliggjorte. Alt er blevet til en vare, noget vi kan købe og besidde. Men kun særlige kroppe har adgang til at eje og besidde. De andre er underlagt et system, som er nedbrydende og undertrykkende.

Ligesom naturen bliver tæmmet, trimmet og underlagt menneskers magt, er også de såkaldte afvigende kroppe pålagt at rette sig ind efter hvad, der bliver dikteret som normen.

De afvigende kroppe er dem, der tilhører kvinder og queer-personer. Racegjorte kroppe, kroppe fra oprindelige folk og transkønnede kroppe er de mest undertrykte og usynlige- og de bærer dermed de tungeste byrder, systemet pålægger os.

Undertrykkelse og udnyttelse af kvinder og queers hænger uløseligt sammen med ødelæggelsen og besiddelsen af naturen, miljøet og klimaet. Men det er ikke ensbetydende med, at de er ofre. Det er dem, der står forrest i kampen for rettigheden til territorier, retten til egen krop og eget liv. De kæmper for retten til at eksistere, ikke kun menneskers ret men også alle andre arter.

At kæmpe for en retfærdig og bæredygtig verden indebærer derfor at udfordre de sociale og undertrykkende magtstrukturer, der former vores samfund, muligheder og roller. Vi i Økokøn og NOAH skal udfordre og reflektere over vores egne privilegier og arbejde for, at alle køn og grupper har samme muligheder og er en integreret del af en bedre verden.

I NOAH Økokøn arbejder vi for en verden, hvor de afvigende kroppe ikke bliver undertrykt. Undertrykkelsen kommer ikke fra enkeltpersoner, men skabes af systemer: patriarkatet, kapitalisme, racisme, (neo)kolonialisme, cis-heteronormativitet og klasseundertrykkelse. De kan ikke ændres hver for sig, men må ses som systemer, der forstærker hinanden i en konstant jagt på en materiel velstand, som kun kommer samfundets elite til gode.

Hvad lytter vil til?

ØKOKØN

Music to sooth the savage snake plant - Mort Garson

Blood Moon - Fatima Al Qadiri

Piel - Arca

Seedless - Serpentwithfeet

Alienation - Holly Herndon

It's Okay to Cry - SOPHIE

Human - Sevdaliza

Water Me - FKA Twigs

Lorelei - Cocteau Twins

Les Crocodiles - Charlotte Gainsbourg

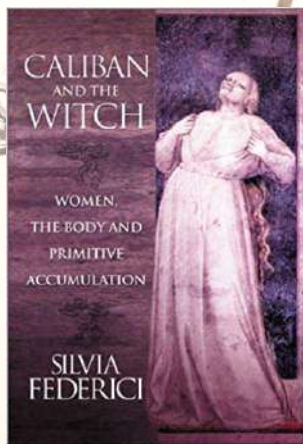
ØKOKØN

Hvad læser vi?

ØKOKØN

Caliban and the
 Witch

Silvia Federici

A Cyborg
 Manifesto

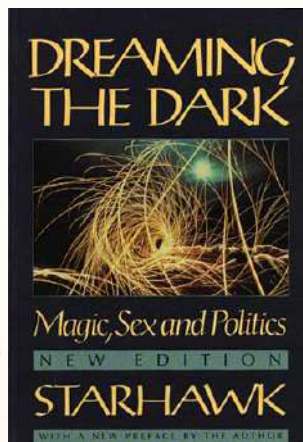
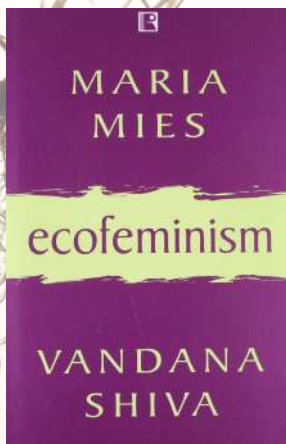
Donna Haraway

Ecofeminism

Vandana Shiva

and Maria Mies

Dreaming the Dark
 Starhawk

Flerartet fællesskab

ØKOKØN

Hvorfor skal vi sætte fokus på fællesskaber i klima- og kønskampen? Hvilke former for fællesskaber er det, vi skal satse på? Og hvordan kan vi skabe forbindelser og relationer på kryds og tværs af myg, måger og mennesker? Dette virvar prøver vi at navigere i, samt udforske de muligheder det rummer med vores zine 002.

Uden stærke fællesskaber, kan vi intet stille op mod den klimakrise, vi befinder os i. Vi kan ikke nedbryde de ødelæggende strukturer, der driver klimakrisen, uden at kæmpe for hinanden og med hinanden.

De ødelæggende strukturer er dem, vi kalder for kapitalisme, racisme, kolonialisme, imperialisme, sexisme og patriarkatet. Disse forskellige undertrykkende strukturer arbejder sammen og fastholder mennesker i magtfulde hierarkier og undertrykkelse. Det er strukturer, hvis præmisser beror på merværdi, udnyttelse og neoliberal individualisme.

For at gøre op med disse ødelæggende strukturer, er vi nødt til at stå sammen og skabe fællesskaber på tværs. - særligt på tværs af de hierarkier, der er med til at fastholde mange i undertrykkelse. Hvordan gør vi det? Svaret er kort: afgiv privilegier og brug dem du har i kampen for andre. Vi er hver og en tildelt en række privilegier afhængigt af fødested, hudfarve, køn, krop, seksualitet, klasse- og hver af disse kategorier spiller sammen i et

større netværk af tildelte eller tilsvarende ikke-tildelte privilegier. Jo flere privilegier man har, jo større ansvar har man. For privilegier giver frihed, adgang til ressourcer og magt (magt kan udtrykkes i mange former).

Det betyder for eksempel, at hvide mennesker skal bruge deres privilegier til at afmontere racisme. Cishet (cis-kønnet og heteroseksuel) mennesker skal bruge deres privilegier til at gøre op med queerbashing og transfobi. Cis-mænd skal aktivt pille patriarkatet fra hinanden- det er ikke kvinder og queerpersoners opgave. Det er op til alle at sætte en kæp i hjulet for kapitalismen og gøre en ende på udnyttelsen af alt levende på denne jord.

Det er derfor vi taler om flerartet fællesskab, for udover at skabe fællesskaber på tværs af mennesker, må og skal vi også forstå os selv som en del af et fællesskab med andre arter. Uden denne fællesskabsforståelse, vil vi aldrig kunne komme ud over undertrykkelsen.

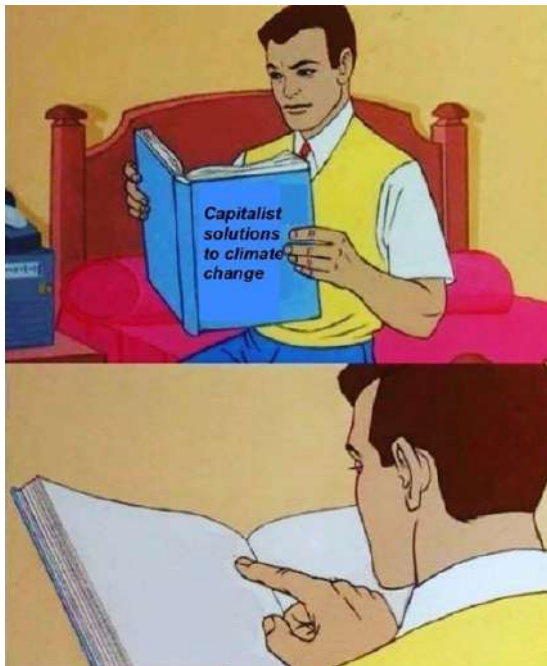

ØKOKØN

KAPITALISME ER IKKE FÆLLESSKAB

Kapitalisme er det modsatte af fællesskab.

ØKOKØN

Begæret efter penge og stræben efter monetær magt er en usolidarisk handling, der sætter vores og andres liv over styr. De andre er alle arter vi deler planeten med, fra den mindste alge til den største hval. Kapitalismen vil aldrig være løsningen på klimakrisen, den kan kun ødelægge og gøre verden gold.

70% af verdens befolkningen og udleder kun 25% af drivhusgasserne forbundet med landbrug.

I Sydafrika strejker landarbejderne idag for en løn på 125kr. Om dagen, imens sidder gårdejerne i deres store huse og tjener penge på fødevarernes masseproduktiones masseødelæggelse! Til gengæld

udleder det industrielle landbrug 80-90% af drivhusgasserne og producere kun mad til 30% af verdens befolkning.

I urge you to please don't allow racist right wing farmboos to win.

Småbønder og personer der arbejder i mindre landbrugssystemer er ofte kvinder og racialiseret personer.

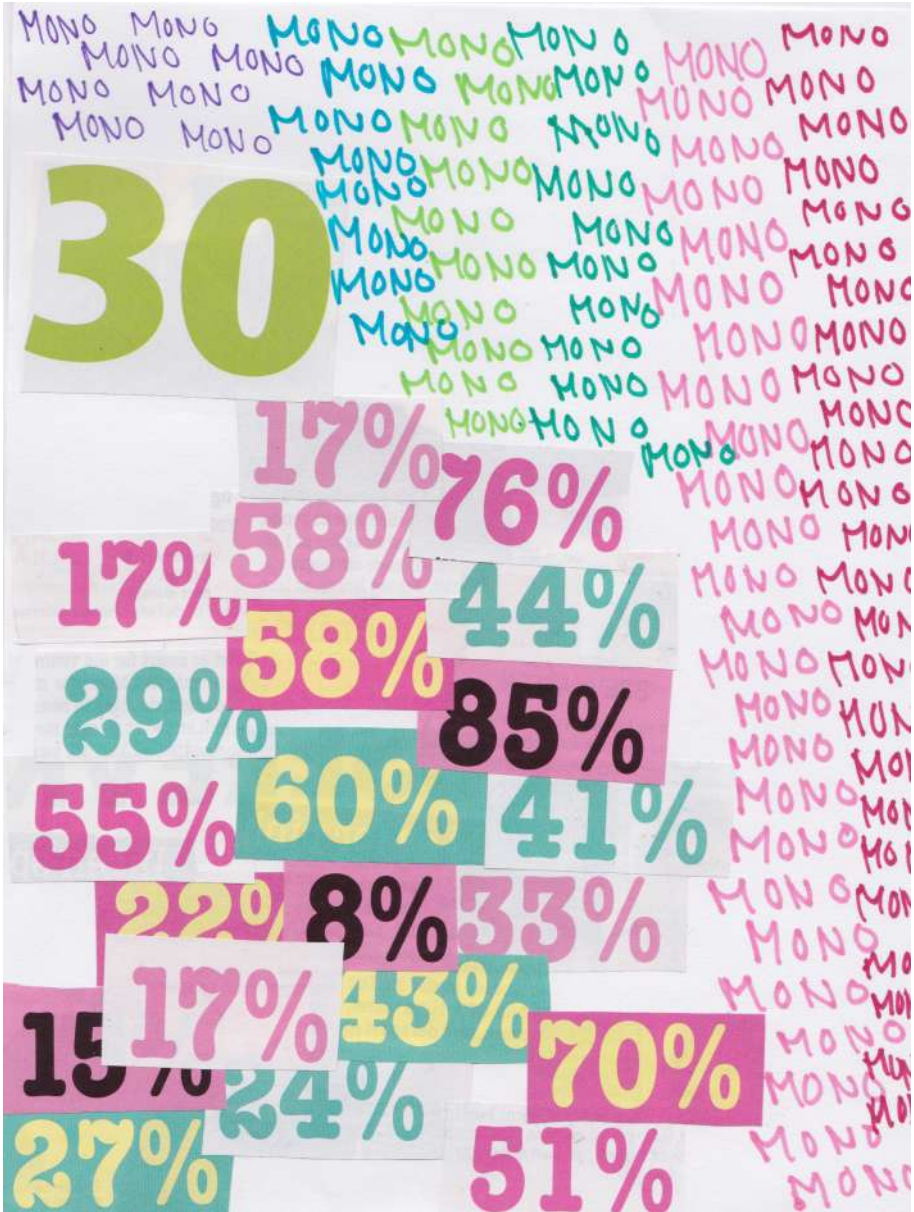
LAD OS
RETTE OP PÅ
ALLE DE ØDELÆGGELSER
I FÆLLESSKAB
HVIDE
KAPITALISTER
HAR LAVET

At blive i besværet

ØKOKØN

Donna Haraway udgav i 2016 bogen *Staying with the Trouble*, hvor hun beskriver den styrke der ligger i at lade sig sammenfiltre. Ifølge Haraway, er vi fristede til at adressere tilstedeværende og presserende usikkerheder og problemer med det formål at forhindre noget der vil forekomme i fremtiden. Men, så forsøger vi kun at forstå en forestillet, fremtidig sikkerhed og ikke det nu, vi eksisterer i. At blive i besværet kræver imidlertid, at vi virkelig er til stede, som jordiske entiteter, der er sammenblandet i ufuldstændige mønstre af materialiteter, betydninger, tider og steder. Haraway ønsker at undersøge, hvilke strenge der skal klippes og hvilke strenge der skal bindes, hvis et forhold mellem menneskelige og andet-end-menneskelige multispecies skal have en chance for at blomstre. At blive i besværet kræver, at vi laver odd-kin, hvilket betyder, at vi skaber relationer til andre enheder end mennesker, fordi vi har brug for hinanden i overraskende og uventede kombinationer og samarbejder, hvis vi overhovedet skal eksistere. Det er en anerkendelse af, at ingen entiteter, naturer, kulturer, objekter og subjekter eksisterer uafhængigt, men altid og igen interagerer og indvikler sig med andre enheder. Her sygner subjektivitet hen; det er en anti-essens eksistens, en post-feministisk fabulering, en økologisk oplevelse. Derfor er det især den neoliberale og afgrænsede individualisme, som Haraway anser for ikke at være en god nok tanke til at tænke verden med, da det vil føre os ned ad et dødbringende spor, hvor udnyttelse, undertrykkelse og udvinding driver os dybere ind i ulighed og ødelagte økosystemer.

fra min moders
växthus

Annika Nilsson

**(For the FBI agent who,
enquiring about a sister,
asked "Who is in her
network?")**

Susan Saxe

Who is in my network
What links us to be exact?
Better to ask to understand the force
that cuts through rock the water's
course,
and binding like to like
makes also opposites attract.

Who guides the earthworm
underground,
and makes the stubborn ants
persist?
When wind and rain erode the land
who calls the root work to resist?
And what clandestine hand inscribed
the coded message in the seed?
Who masterminds the spider's web
and plans the strategy of the weed?

What inspiration could invent
the infrastructure of the vine.
the grass revolt against cement,
the rebellion of the dandelion?
What force undermines the walls
to make them crack
or makes the branches of the tree
when cut grow back?
Who conceals the passages

between death and birth?
Who leads the revolution of the
earth?

Who is in my network
What links us to be exact?
Better to ask to understand the
force
that cuts through rock the
water's course,
and binding like to like
makes also opposites attract.

Investigate the daisies for
invasion of the lawn,
or the ivy for trespass where it
wants to grow.
Indict the sky for pouring out its
rain,
contributing to the rivers
overflow.
Arrest the seagull for unlawful
flight,
impose a boundary to confine
the sea,
demand a mountain modify its
height,
dare my woman-spirit to break
free.

Det miljøpolitiske fællesskab har fra første dag råbt: "KOM IND!" Da jeg lige fandt ud af, hvor det var. Det havde svar på langt det meste. Var komplekst, men vi vidste da, hvem de onde var. De onde er. Hvad vi kæmper mod, for det meste hvad vi kæmper for og i hvert fald, hvad de falske løsninger er. Og det er objektivt. Næsten da, i hvert fald. Jeg kan skamløst skrig om det ud over en folkesamling. Og det er indiskuterbart vigtigt.

Det queerpolitiske fællesskab kom snigende og ændrede sig hele tiden. Det var ikke til at finde, og det var skræmmende, så jeg ind imellem bogstaveligt talt er løbet væk. Skræmmende, fordi det var utroligt intimiderende, forstås. At gå ind i fællesskabet gav mig følelsen af, at enhver kunne se helt ind i min brystkasse til alle følelserne. Det er sårbart og subjektivt og følsomt. Og næsten forladt for klare svar. Måske fordi det er så tæt på. Og det er indiskuterbart vigtigt.

Nu blander de sig. Queermiljøpolitik. Økokøn. De forstærker hinanden. Og jeg har besluttet, at det bliver GODT.

slægtskab

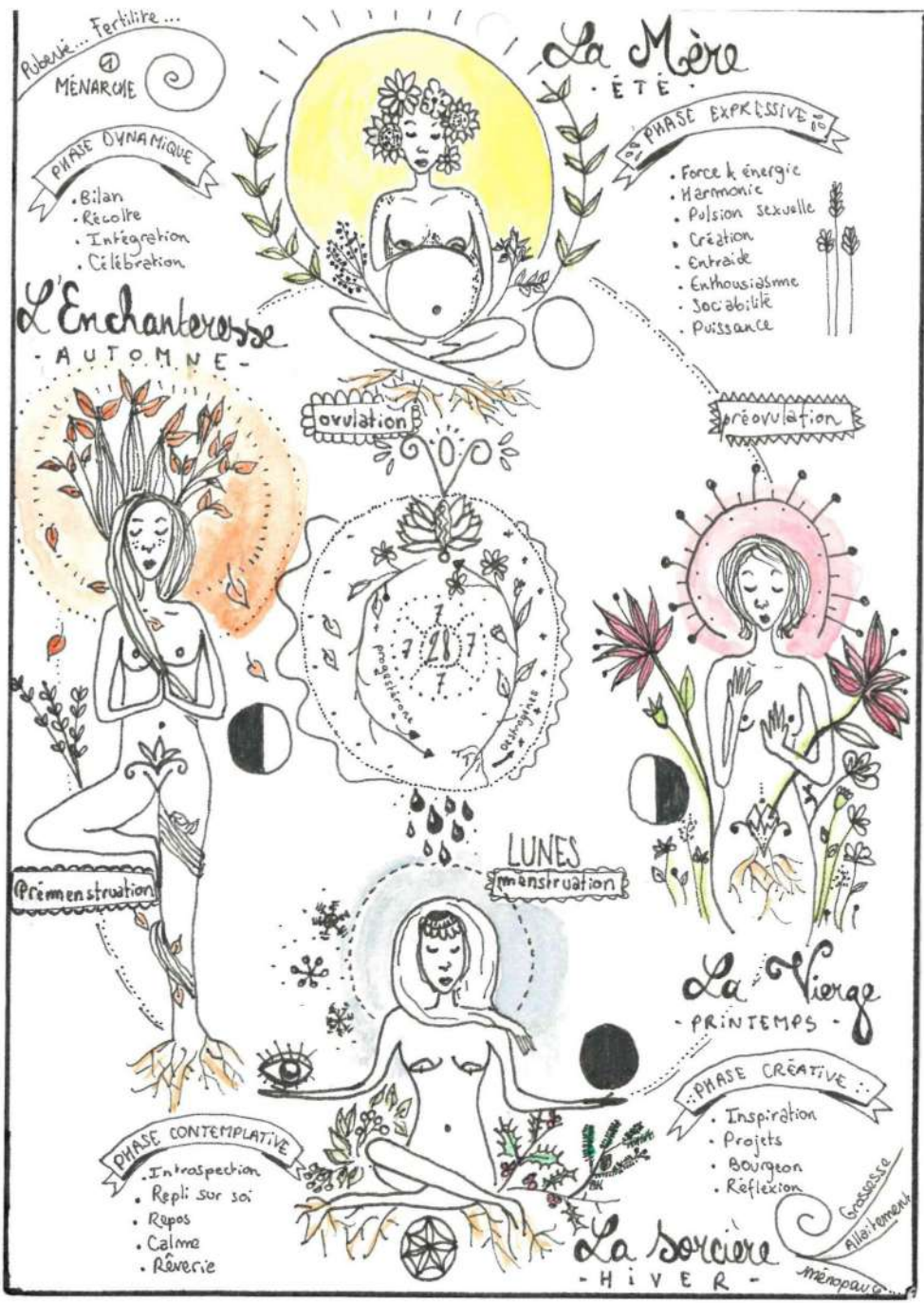
At skabe slægt i flermodale, flerartede og flersituerede praksisser har aldrig været mere uopsætteligt. Jeg kalder disse tider for det Chthulucæne for at fremhæve de fortsatte kræfter og processer, der udgår fra og i dødelige væsener, og som samler sig for at modstå de forbandelser og besnæringer, der udgår fra det Plantageocæne, det Antropocæne og det Kapitalocæne.³

Vil du være
min slægt?

Vil du være
min slægt?

At skabe slægt kræver modstand både mod det kategoriske besvær og mod eksisterende befolkningskabende praksisser. Det kategoriske besvær og disse praksisser er fastlåst til en værdi, forstået som grænseles økonomisk vækst, og de er ikke forpligtede til at værdsætte de naturkulturer af jordens venner og slægtninge, som gennem generationer vokser og blomstrer. De forpligtes til at værdsætte ud fra ideen om grænseles vækst udpeger undergangstidene i appropriationen, udnyttelsen, udvindingerne og udryddelser for både menneskelige og ikke-menneskelige arter.³

Dronningen skaber selv sine myrer

Moderstet / fællesskab,

Som nybagt mor har jeg tænkt meget over, hvorfor forældretheden i så høj grad er knyttet til moderen. Der er fysiske ting, der gør det sværere for faderen at have samme kontakt til barnet i begyndelsen, men det virker som om, det i højere grad er samfundets normer end fysiske der ligger moderstet / til kvindes kroppe. Folk griner eller mynke på næsen, hvis jeg fortæller at min datters far fik hende til at falde til ro ved at lade hende sutte på sin brystvorte, og de er overraskede over at hun vil holde så lang tid. For mænd "kæder sig / bliver rastløse" af at passe en baby. Og det gør kvinder ikke? Og mænd må tilsyneladende ikke lægge krop til forældretheden på samme måde som kvinder. For mig at se kan både faderen og moderen være barnets "primære forælder". ~~Der behøver ikke~~ Moderstet behov ikke være knyttet til fysiske. Men her ligger at samfundets normer udelader faderen fra familiens fællesskab på grund af de

fyndige forskelle på mænd og kvinder.
Men både mænd og kvinder har vægge
krop til frøllere sheset / moderssheset
og være endel af fællesssheset.

Lise Weldingh

Hvad er det med hekse?

Sofie & Cecilie

Heksen, det er en modstandsfigur; det er en, der falder udenfor normen, og en der har det fint med det.

Hekseafbrændingerne er symbolet på kroppen, der skal tæmmes.

Hvordan gør man noget hekset? Hvad kan det være?

- Det kan være ritualer; f.eks. renselse og det at skabe fællesskab. F.eks. ved konkret at give en del af sig selv.

- Det kan være en måde at være i verden på; at ufordre forventninger

- Der er også noget metafysisk - ellers spirituelt ved det.

Det er en følelse der ikke kan forlæres.

Det Chthulucæne er tiden til at længes efter miljø-
mæssig og reproduktiv retfærdighed for ledsagende arter, efter stadig
mulige blomstringer,

At skabe slægt kræver modstand både mod det katego-
riske besvær og mod eksisterende befolkningskabende praksisser.

at skabe-med, blive-med, ikke om selvopbygning
gennem indoptagelse af alt som ressource.

nærvær i mange modi og i risikable tider,

“Mennesker finder
sammen for at gøre en anden verden mulig, omgivet af stort besvær og
enorme vanskeligheder.”⁷⁷ Kald dette for retfærdighed.

What if we thought outside of the box? What if we were opening the boxes?

ØKOKØN

Why is it that society has always tried to categorise certain qualities, behaviors, bodies, emotions, jobs, social rules into boxes, for example feminine or masculine, boy or girl, yin or yang? Why did the society establish a hierarchy between these boxes so one box is more valued than the other?

Is it true that it is better to be strong and don't show your emotion? Is it true that it is better to be a powerful leader than a carrying social worker? Is it true that happiness is to have a career and a large amount of money rather than having less material stuff and a loving family?

Why is it that the woman who is a powerful and an independent leader is more valued/looked up to than the man who chooses to be a homestay dad taking care of his kids? What if we could acknowledge that everything and every person is needed in the society? That everyone has a valued and important role/job? We need someone to take care of our children, to cook, to clean the house, to make the money, to fix things when they are broken, to build house, to make the law, to lead the company. Everything is needed and should be valued. But why is it that we consider these social roles as linked to a specific gender? What if these had no link to gender, but were only existing qualities that societies have put in two different boxes? What if we could open the boxes and see that everything is there.

What if we all had a lot of potential in ourselves, like seeds to water, that we could develop, regarding the box or the gender? What if we all had masculine and feminine, yin or yang qualities in ourselves?

What if instead of masculine and feminine we were using other words to describe them? For example, being carrying and emotional wouldn't be linked to being feminine, and being strong and powerful wouldn't be linked to being masculine? What if we instead of boxes were talking about

two poles where you could move between and choose where we want to position ourselves? What if these positions weren't locked? What if you could choose to be more feminine one minute and more masculine another? What if you could choose to be in touch with your emotion one day and be strong and rational another? What if you could choose to seek a career and power one period of our life and being carrying and taking care of your family another?

What if we could put these boxes on a scale and observe that the "feminine" box was devaluated and under the other one? What if we were trying to reach a balance between the two boxes, and find out that, when balance is reached, the boxes become two poles where we could and would navigate through?

Jeg er fyldt med kaskader af spørgsmål.

Hvad hvis frygten for immigranter er et stort problem, ?

Hvordan råber jeg stadig Imens der er racerenhedsprojekter ?

Hvad hvis mennesker overalt så sig om efter queer kollektiver ?

Hvad hvis slægtskab er fællesskab?

hvad bør blive normalt. ?

ØKOKØN

NOAH
1969 - 2019